

LES TRES LLEGENDES DE SANT JORDI

Qui diu la veritat?

Montserrat Balada
Il·lustracions: Eva Sans

FESTA VIU!

LES TRES LLEGENDES DE SANT JORDI

Qui diu la veritat?

Montserrat Balada

Il·lustracions: Eva Sans

Tothom parla de la llegenda de Sant Jordi!

Una llegenda que va succeir fa molt de temps, quan els castells eren plens de reis i reines, de prínceps i princeses, de cavallers i cavalleres, de dracs i dragones, de ratolins i ratolines...

Però, és veritat tot el que t'han explicat?
I si deixem parlar els seus protagonistes?

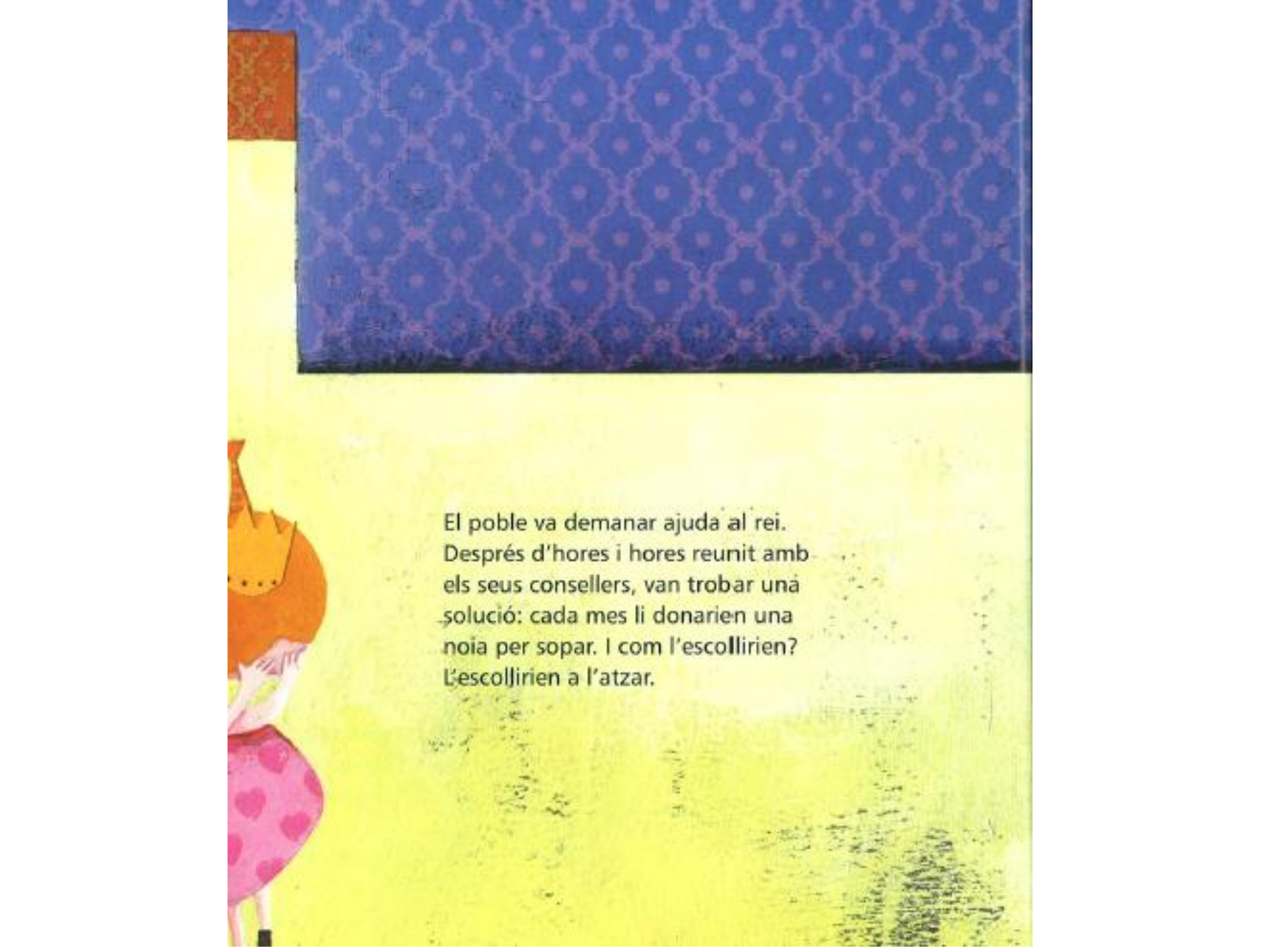
La versió del cavaller

JO SÓC EL CAVALLER de la llegenda de Sant Jordi i ara us explicaré tota la veritat d'aquesta història.

Sóc molt valent. Viatjo sense descans al galop del meu cavall lluitant contra qualsevol mal. No tinc por de res, de cap fera del món ni de tot l'univers. Quan em van dir que un drac malvat havia arribat al meu regne no m'ho vaig pensar dues vegades i vaig sortir a enfrontar-me amb la temible fera.

Amb el seu alè de foc, ho socarrimava tot al seu pas: cases, pellers, arbres... D'una sola mossegada era capaç de cruspir-se tot un ramat d'ovelles. El drac havia decidit quedar-se a viure dins d'una cova i cada vegada que tenia gana sortia i es menjava tot el que es trobava per davant.

El poble va demanar ajuda al rei.
Després d'hores i hores reunit amb
els seus consellers, van trobar una
solució: cada mes li donarien una
noia per sopar. I com l'escollirien?
L'escollirien a l'atzar.

Dins d'un bagul reial van ficar paperetes amb els noms de totes les noies del regne; també el de la princesa, que era la noia més bonica del món. El destí va voler que la primera papereta escollida fos la seva.

Tal com hagués fet qualsevol pare, el rei va demanar i suplicar que salvessin la seva filla. Però la tria estava feta i ja no hi havia res a fer. La bonica princesa va ser entregada al drac malvat.

Quan el drac va sortir de la cova,
a la noia se li va glaçar la sang i,
espantada, va cridar molt i molt
fort:

—Auxili!!! Auxili!!! El drac se'm vol
menjar!!!

En sentir aquell crit, de seguida vaig
sortir al galop del meu cavall cap a
la noia en perill.

El drac feia deu metres d'alçada,
lluïa llarga cua, ullals de més de dos
pams i bramava com un monstre:

—UUUARRRRRRGGGGGG!!!

Vaig plantar-me al seu davant i vaig
cridar:

—Atura't, drac malvat!

Però la bèstia ni es va immutar i
va deixar anar el seu espantós crit
acompanyat d'una gran flamarada.
Era la meva oportunitat! Vaig
enlairar la llança i amb tota la meva
força la hi vaig clavar al pit.
A l'instant, la terrible fera va caure a
terra completament abatuda.

I vet aquí que aquell terrible drac era màgic. Quan la seva sang va tocar el terra va néixer un roser amb les roses més boniques que mai ningú no havia vist.

En veure la princesa, encara d'allò més espantada, li vaig donar una d'aquelles roses precioses. Quan va oler el seu perfum, l'ensurt li va fugir de seguida. Tot havia funcionat!

Com a bon cavaller, vaig acompanyar-la fins al palau reial. Tot el regne em va agrair que els hagués alliberat del terrible drac i que hagués salvat la seva princesa.

Després, vaig marxar a voltar pel món per continuar fent la meua feina de cavaller valent, viatjant sense descans al galop del meu cavall, lluitant contra el mal.

La versió de la princesa

JO SÓC LA PRINCESA de la llegenda de Sant Jordi i ara us explicaré la veritat de com va anar aquesta història.

Sóc molt valenta. El meu somni sempre ha estat defensar el meu poble de tots els perills del món.

Fa molt de temps, les princeses eren noies molt boniques que naixien amb una por malaltissa anomenada por de princesa. Tenien por de tot: de les cuques, dels ratolins, de les aranyes, però sobretot tenien por dels dracs!

Una princesa de debò havia de saber cridar molt fort, d'aquesta manera, si es trobava en perill, un cavaller valent la sentiria i podria venir a salvar-la. Cada primavera se celebrava el gran concurs de crits de princesa, i jo sóc la millor de totes. He guanyat tres vegades seguides aquest concurs. Tot gràcies a aquest crit fenomenal:

—Auxiiiiiiiiiiii!!!!!!!

GRAN CONCURS
DE CRITS

Un bon dia, un drac malvat va arribar a les meves terres. El seu alè de foc era terrible i ho socarrimava tot al seu pas; a més a més, tenia tanta gana que era capaç de menjar-se tots els ramats del regne. El drac va decidir quedar-se a viure dins d'una cova dalt de les muntanyes, portant el temor i la destrucció a tot el poble.

El meu pare, el rei, i els seus consellers es van reunir per trobar-hi una solució. A mi, aquell drac no m'espantava gens, i vaig preguntar al pare si podia anar a lluitar contra ell. Es va posar les mans al cap! —Que t'has begut l'enteniment? On s'ha vist que una princesa lluiti contra un drac malvat? Au, va! Vés a la teva habitació, això és feina per a un cavaller, no per a una princesa!

Però no vaig marxar, vaig amagar-me per escoltar tot el que es deia en aquella reunió. El meu pare i els seus consellers van trobar la manera d'acabar amb aquella fera. Ho farien a l'atzar. Dins d'un bagul reial ficarien paperetes amb els noms de totes les noies del poble, inclòs el meu. Cada mes en traurien una: la noia escollida seria el sopar que donarien al drac.

Jo no estava d'acord amb aquell pla tan injust, així que en vaig idear un altre de molt millor. Mentre tothom dormia, vaig buidar el bagul reial i el vaig tornar a omplir, però aquesta vegada totes les paperetes tenien el meu nom: "Princesa".

El dia següent, els consellers van treure la primera papereta. Sorpresos, van llegir-hi: "Princesa".

Els soldats van deixar-me davant de la cova. Quan el drac va sortir, no vaig sentir ni un pessic de por, ben al contrari: vaig preparar-me per fer el meu poderós crit. Vaig agafar aire, molt d'aire, i d'una sola bufada vaig cridar:

**-Auxili... Auxili...
el drac se'm vol menjar!**

Tal com havia planejat, a l'instant va arribar un cavaller valent. Es va plantar davant la fera i amb un sol cop de llança la va abatre. El pla havia funcionat!

El cavaller se'm va acostar i em va felicitar:
—Déu n'hi do, princesa! Quin crit més ben fet!

I vet aquí que aquell drac era màgic, i quan la seva sang va tocar el terra va florir un roser amb les roses més boniques del món. El cavaller me'n va regalar una i jo vaig fer el mateix. Ell, agraït, la va guardar sota l'armadura, al costat del cor.

Plegats vam marxar cap a palau. El pare, que havia descobert el meu pla, va felicitar-me per l'enginy i la valentia que tenia. Per fi es va adonar que les princeses podem ser tan valentes com qualsevol cavaller.

Després vaig obrir una escola de princeses valentes i va ser tot un èxit!

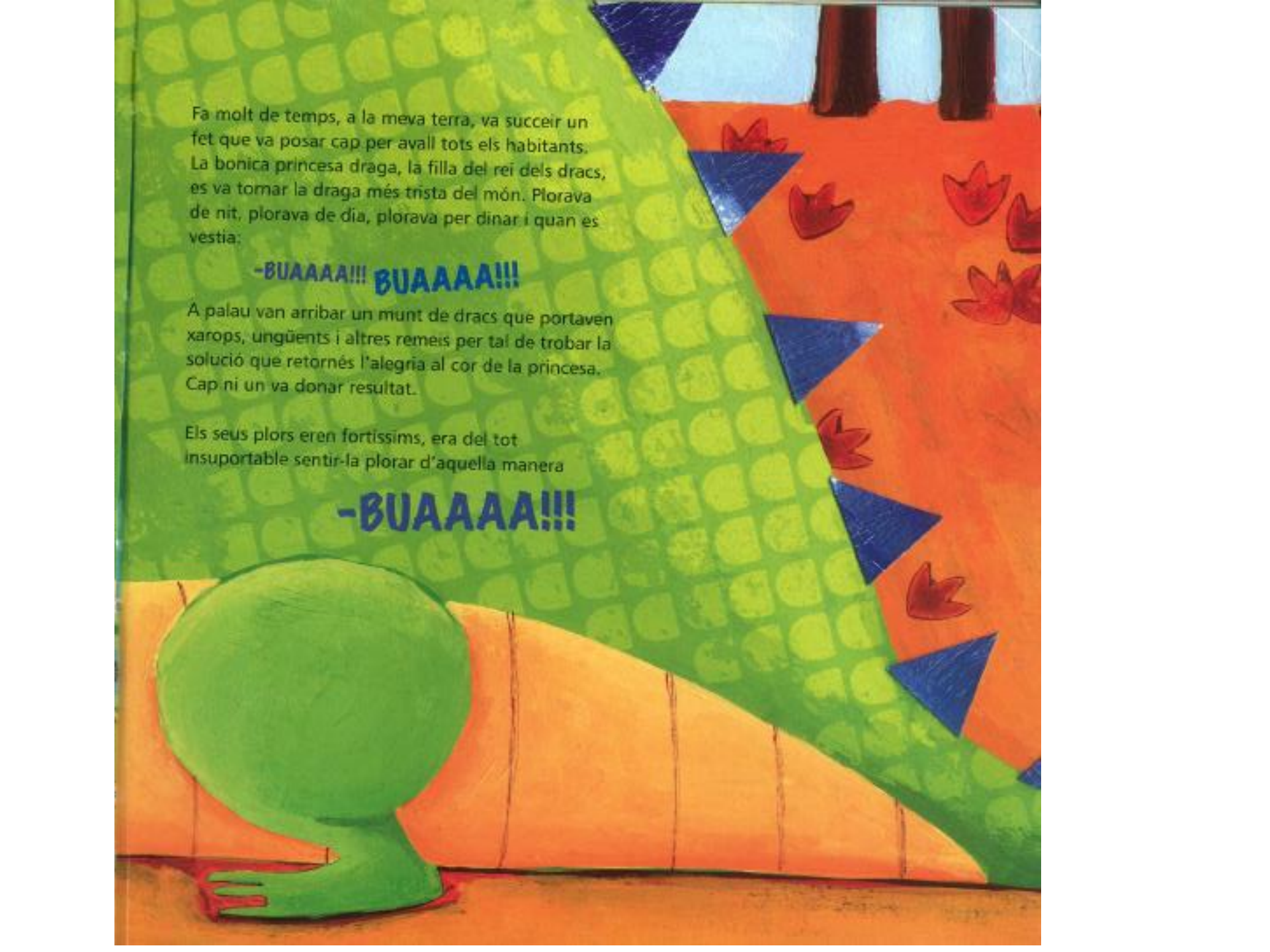

La versió del drac

JO SÓC EL DRAC de la llegenda de Sant Jordi i ara us explicaré la veritat de com va anar aquesta història.

Sóc valent i sempre estic preparat per ajudar la resta de dracs màgics, em fa molt feliç veure'ls contents i somrients. Precisament, em vaig veure embolicat en aquesta aventura per voler oferir la meua ajuda.

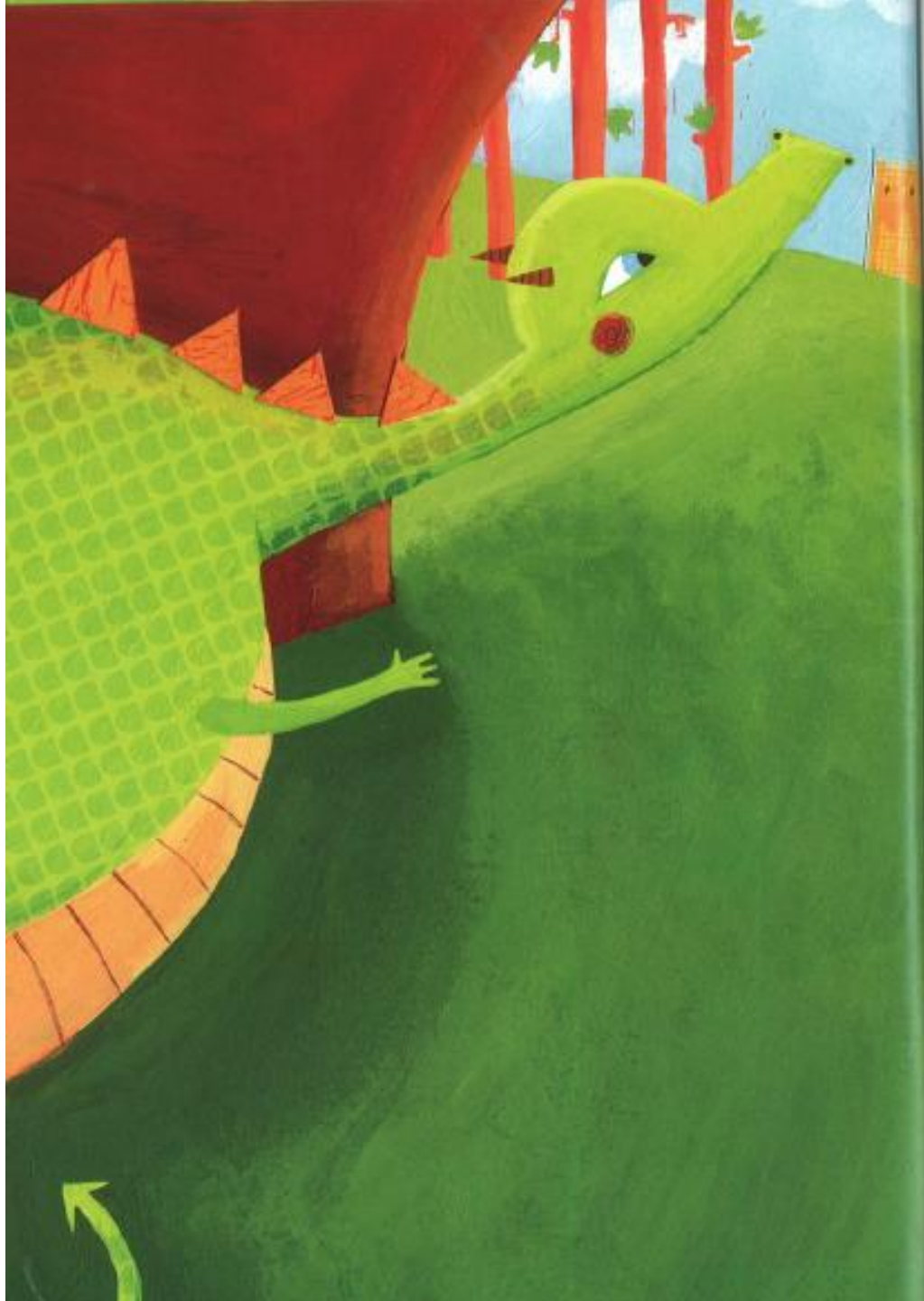
Fa molt de temps, a la meua terra, va succeir un fet que va posar cap per avall tots els habitants. La bonica princesa draga, la filla del rei dels dracs, es va tornar la draga més trista del món. Plorava de nit, plorava de dia, plorava per dinar i quan es vestia:

-BUAAAA!!! BUAAAA!!!

A palau van arribar un munt de dracs que portaven xarops, ungüents i altres remeis per tal de trobar la solució que retornés l'alegria al cor de la princesa. Cap ni un va donar resultat.

Els seus plors eren fortíssims, era del tot insuportable sentir-la plorar d'aquella manera

-BUAAAA!!!

Vaig decidir anar a veure el rei dels dracs per oferir-me a explorar terres llunyanes a la recerca d'un remei per a la princesa draga. Vaig arribar a una preciosa vila al peu d'un gran castell, vaig preguntar a la gent del poble si sabien d'algun remei per a la meva princesa, però, en veure'm, tothom fugia aterrit:

—Auxili! Auxili! Un drac malvat!

De cop i volta el nas em va començar a picar, ara per aquí, ara per allà, i sense voler vaig fer un gran esternut de drac amb tanta força que se'm va escapar una gran flamarada:

—Aaaaaaxiiiiimm!!!

Vaig cremar cases, pallers i tot el que tenia davant.

Volia demanar perdó, però ningú no em feia cas, així que no vaig tenir més remei que amagar-me dins una cova. Tenia tanta gana que de tant en tant sortia i menjava alguna ovella. Són tan bones!

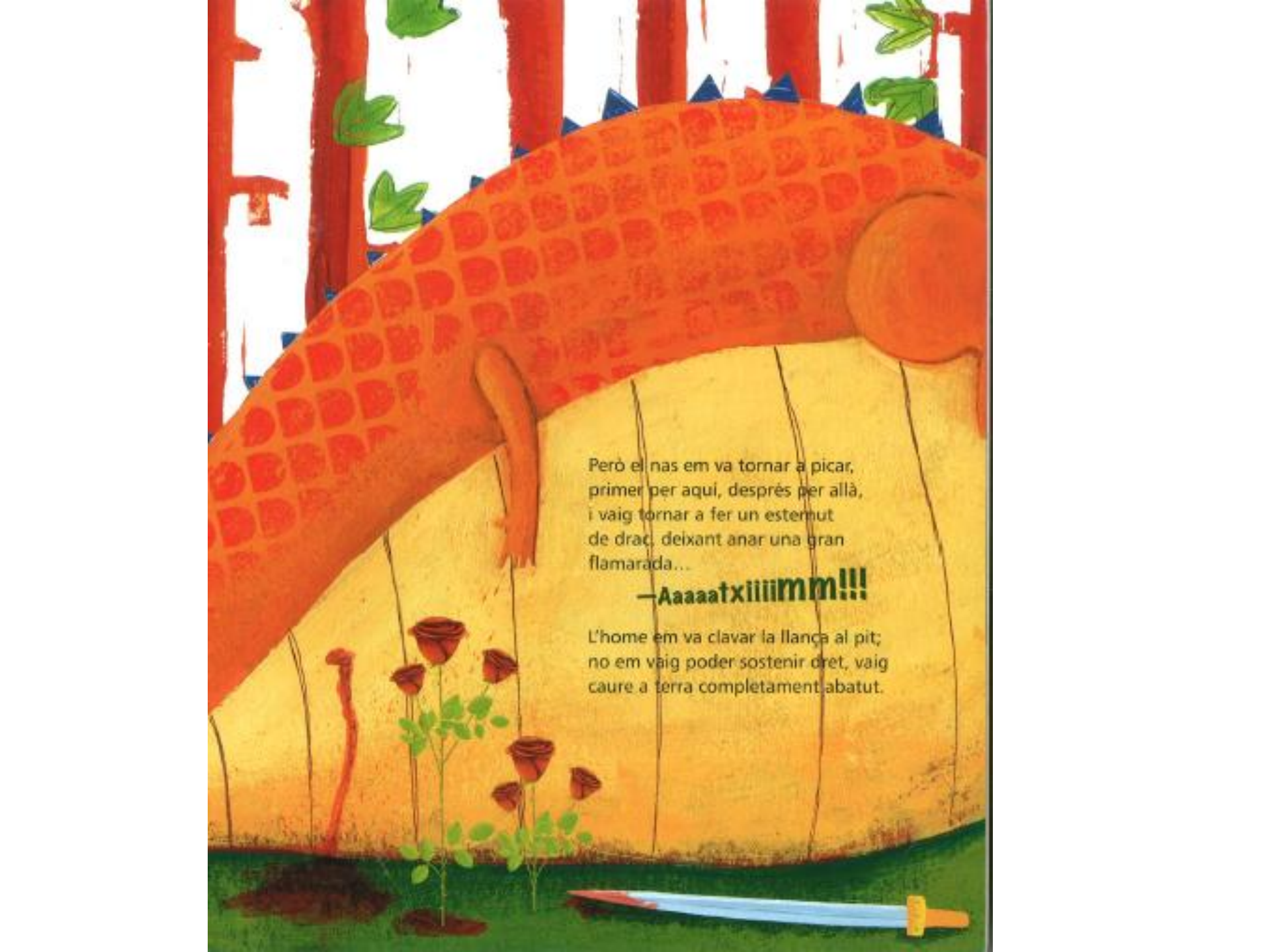
En veure que ningú no m'ajudaria a trobar el remei que em calia vaig decidir tornar cap al meu món, la terra dels dracs màgics.

Quan vaig sortir de la cova, em vaig trobar una noia molt bonica que duia una corona al cap. En veure'm, va fer un crit tan gran que de poc no em deixa sord per sempre:
—Auxiiiiiiii!!! Auxiiiiiiiiiiii!!!
El drac se'm vol menjaaaaaaaar!!!

Li volia explicar que jo no menjo noies amb corona, però de sobte va aparèixer un home dalt d'un cavall amb una llança molt i molt esmolada. Quina por!
L'home va cridar:
—Atura't, drac malvat!

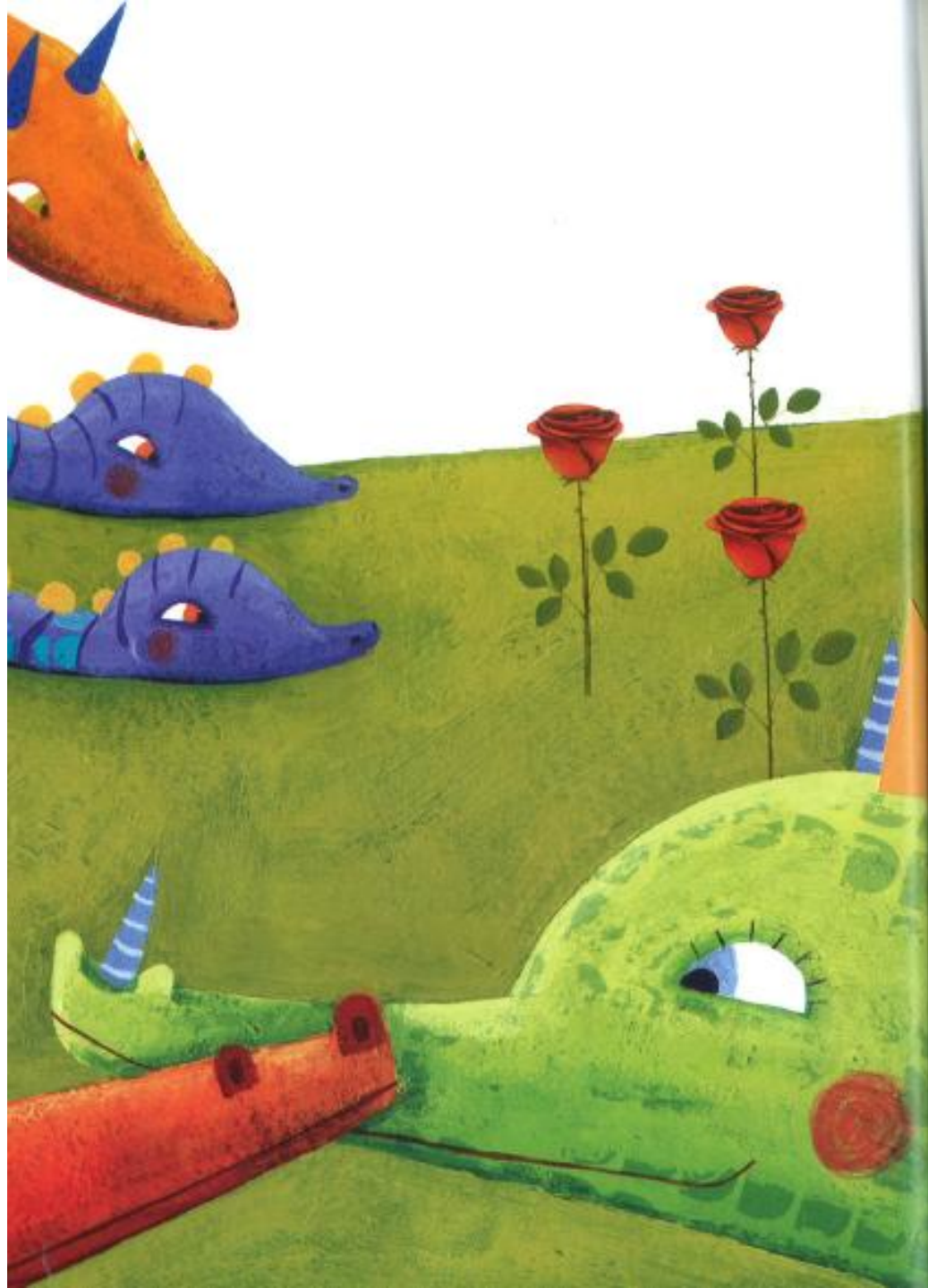

A stylized illustration of a large orange dragon with a yellow belly and a blue sword on the ground. The dragon is positioned on the left side of the frame, with its body curving towards the right. The background features vertical red lines and green leaves. The ground is green with some brown patches and a blue sword lying on it.

Però el nas em va tornar a picar,
primer per aquí, després per allà,
i vaig tornar a fer un estemut
de drac, deixant anar una gran
flamarada...

—Aaaaatxiiiiimm!!!

L'home em va clavar la llança al pit;
no em vaig poder sostenir dret, vaig
caure a terra completament abatut.

Quan em vaig despertar estava tot sol i de seguida vaig marxar d'aquella vila tan perillosa. En aixecar el vol, vaig adonar-me que al lloc on havia vessat la meua sang hi havia nascut una bonica planta amb unes flors precioses. Vaig endur-me una d'aquelles flors cap a la terra dels dracs màgics.

Quan vaig arribar a casa, la princesa draga continuava plora que ploraràs:

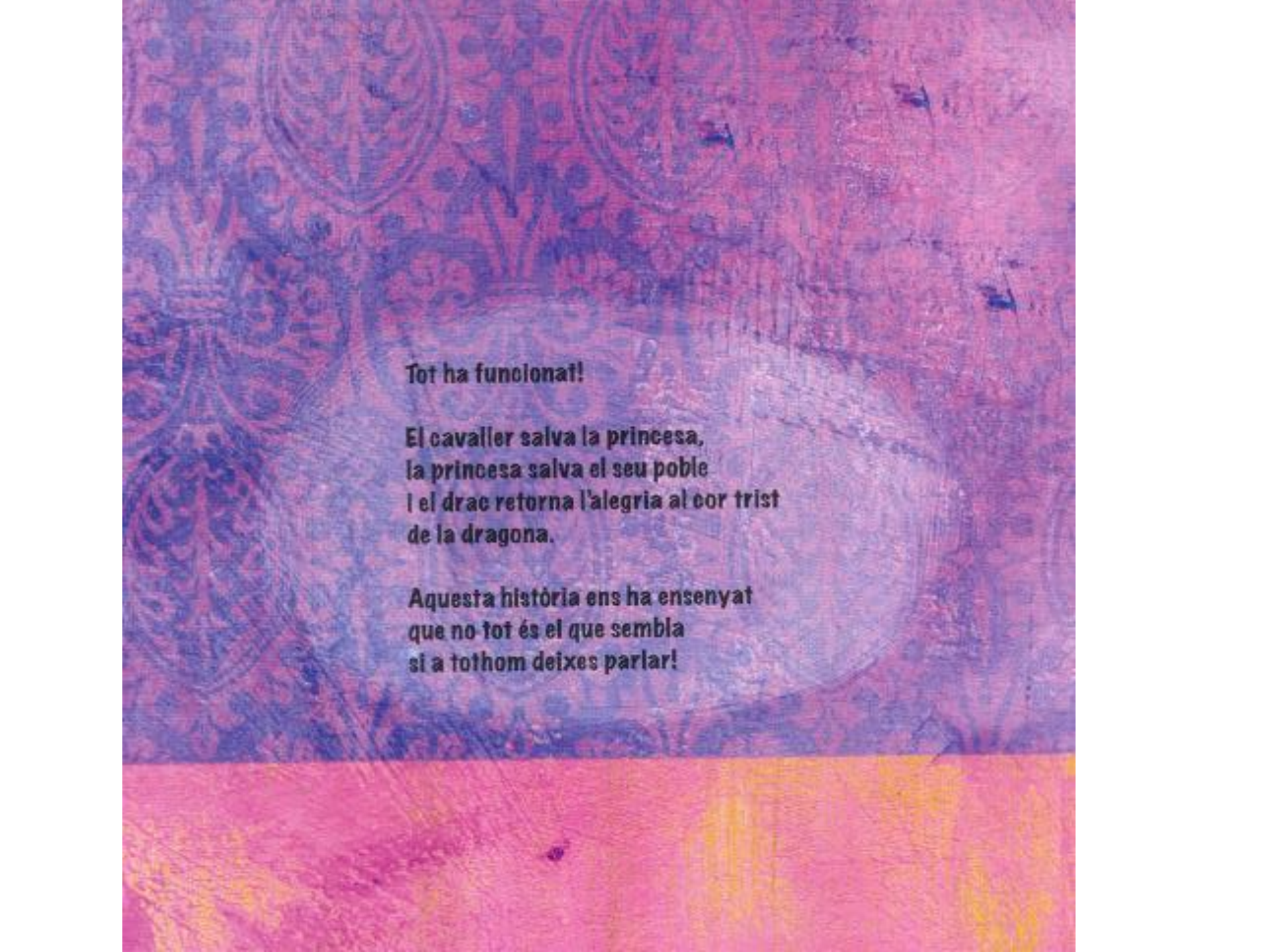
-BUAAAA!!! BUAAAA!!!

Li vaig regalar la flor i, per sorpresa de tots, va quedar meravellada amb la seva bellesa i el seu perfum.

A l'instant, tots els mals li van fugir: el seu cor tornava a estar ple de felicitat i alegria.

El remei havia funcionat!

El rei dels dracs, agraït, va decidir que cada primavera se celebraria la gran festa de l'alegria en honor meu.

Tot ha funcionat!

**El cavaller salva la princesa,
la princesa salva el seu poble
i el drac retorna l'alegria al cor trist
de la dragona.**

**Aquesta història ens ha ensenyat
que no tot és el que sembla
si a tothom deixes parlar!**

LES TRES LLEGENDES DE SANT JORDI

Qui diu la veritat?

Tothom coneix la llegenda de Sant Jordi,
però és veritat tot el que ens han explicat?

En aquest conte escoltarem les tres versions
de la llegenda de la mà dels seus protagonistes.

Qui diu la veritat?
El cavaller, la princesa o el drac?

686303082 FORN LLUC
01 / 01 LIN. 005171447 230/01
LES TRES LLEGENDES DE SANT JORDI
BALADA HERRERA. MONTSERRAT
9788494305160 221 1 1496234501 1/2019 51

686303082
FORN, LLUC

2 4

LES TRES LLEGENDES DE SANT

17/1/2019

CUL

9788494305160

6,0€